

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ У РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ

К. В. ПАСТУХ, канд. наук з держ. упр,
доц. кафедри менеджменту і публічного адміністрування
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна*

Нині в умовах пандемії актуальним постає удосконалення публічного управління та адміністрування у розвитку економічних систем в Україні. Потребує оновлення нормативно-правова база, упровадження найкращих практик як українського, так і зарубіжного досвіду публічного управління та адміністрування у розвитку економічних систем.

Дослідженню теоретичних підходів та практики функціонування публічного управління та адміністрування у розвитку економічних систем приділяли увагу такі вчені, як М. Латинін, С. Майстро, М. Новікова та ін. Однак потребує додаткових досліджень питання удосконалення публічного управління та адміністрування у розвитку економічних систем в умовах пандемії.

Публічне управління – це діяльність органів державного управління, місцевого самоврядування, представників приватного сектору та інститутів громадянського суспільства в межах повноважень і функціональних обов'язків щодо формування та реалізації управлінських рішень суспільного значення, політики розвитку держави та її адміністративно-територіальних одиниць, публічним адмініструванням є вид організаційно-розпорядчої діяльності державних службовців посадових осіб місцевого самоврядування, спрямованої на підготовку і впровадження публічно-управлінських рішень, управління персоналом, надання публічних послуг [5, с. 142-144]. Економічною системою є єдність закономірно пов'язаних явищ і процесів економічного життя, яка включає не тільки систему економічних законів; а й провідний тип власності на ресурси; основні групи суб'єктів суспільного виробництва і відносини між ними; економічну форму результатів виробництва; принципи організації виробництва, розподілу, а також обміну і споживання [2].

Основні форми публічного управління та адміністрування: публічно-політична форма, яка використовується для формування та реалізації стратегій, політик, програм, проєктів, планів; правова форма, що проявляється у нормативно-правовій діяльності, використовується в процесах державного регулювання, стимулювання, підтримки; інституційна форма (відбувається інституалізація суспільних відносин шляхом створення управлінських структур, затверджуються повноваження та відповідальність цих структур); організаційна форма, яка призначена для формування організаційних структур, налагодження організаційних відносин [1]. Особливості публічного управління: публічне управління опирається на державну владу, підкріплюється та забезпечується нею; забезпечує взаємодію інтересів держави та населення; залучення населення до участі в політичному, соціально-економічному,

громадському, суспільному процесах; поширюється на суспільство у сфері проведення міжнародної політики; держава наділяє таке управління системною якістю; здійснюється в межах панування верховенства права, завдяки механізму контролю суспільства над органами державної влади та місцевого самоврядування; діє системно, поєднуючи функціонування таких структур, як механізм держави, державний апарат, державну службу і публічні прояви суспільства. Особливості публічного адміністрування: забезпечення реалізації рішень органів влади; застосування демократичних, публічних, ліберальних форм, методів управління соціально-економічним, суспільним розвитком країни [4, с. 58].

В умовах пандемії в розвинених країнах світу приділяється значна увага стимулюванню їх економічному розвитку, підтримці підприємств, створенню нових робочих місць, пільговому оподаткуванню, раціональному використанню ресурсів, упровадженню стратегічних підходів до публічного управління та адміністрування. Існуючі проблеми розвитку країн, пов'язані з пандемією, вказують на важливість їх розв'язання завдяки удосконаленню публічного управління та адміністрування у розвитку економічних систем.

В Україні має бути приділено увагу забезпеченню інноваційної моделі економічного зростання, створенню передумов для довгострокових якісних перетворень, зниженню міжрегіональної диференціації, підтримці та розвитку наявного потенціалу, досягненню гідних умов життя громадян. Орієнтирами розвитку регіональної економічної системи мають стати формування ефективної модернізованої економіки на регіональному рівні, основою якої мають бути збалансування використаного внутрішнього потенціалу із надходженням зовнішніх ресурсів, метою формування – активізація чинників економічного зростання та підвищення якості людського потенціалу [3].

Публічне управління та адміністрування у розвитку економічних систем в Україні в умовах пандемії має здійснюватися з урахуванням тенденцій розвитку розвинених країн світу. Важливим є вивчення та використання зарубіжного досвіду публічного управління та адміністрування у розвитку економічних систем, що потребує подальших досліджень.

Література:

1. Бакуменко В., Бондар І., Горник В., Шпачук В. Особливості публічного управління та адміністрування : навч. посіб. Київ : КНУКіМ, 2016. 167 с.
2. Беляєв О. О., Бебело А. С. Політична економія: навч. посібник. Київ : КНЕУ, 2001. 328 с.
3. Державна економічна політика регіонального розвитку: монографія / за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. М. А. Латиніна. Харків : Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр». 2017. 420 с.
4. Обушна Н. І. Публічне управління як нова модель організації державного управління в Україні: теоретичний аспект. Ефективність державного управління, 2015. Вип. 44(1). С. 53-63.
5. Публічне управління : термінол. слов. / за заг. ред. В. С. Куйбіди, М. М. Білинської, О. М. Петроє. Київ. НАДУ, 2018. 224 с.